

Sant Benet

Marganell

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Parc Natural de Montserrat
Emplaçament Carretera de Collbató al Monestir de Santa Maria de Montserrat

Coordenades:

Latitud: 41.60996
Longitud: 1.82697
UTM Est (X): 402261
UTM Nord (Y): 4607136

Classificació

Número de fitxa 08242-2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1954
Autor de l'element: Lluís Bonet i Garí
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA-16671 /IPC PNM-35
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Germanes benedictines Monestir de Sant Benet de Montserrat 08298 Marganell
Autor de la fitxa J.M. Huélamo - KuanUm
Data de registre de la fitxa: ds., 15/12/2007 - 01:00

Descripció

Església de planta quadrada, coberta amb una estructura prismàtica obrada amb bigues de formigó. El presbiteri està situat en un angle, orientat cap a les muntanyes de Montserrat, que es poden contemplar a través d'un gran finestral. L'espai interior és molt unitari i s'articula a partir dels dos elements indicats: presbiteri - altar i el mural muntanyenc amb el Crist (escultura). Els materials emprats per a la construcció són el totxo, el formigó, el marbre, la fusta i la ceràmica. La successió de filades d'obra dels murs solament es veu trencada per dues franges de formigó, que donen solidesa al conjunt. Una galeria-cor configura un primer pis, d'ús i accés comunitari (monges benedictines). Uns murals de ceràmica, fets per la mateixa comunitat, decoren alguns panys de paret de l'església.

Història

Al 1236 les germanes Agnès de Peranda d'Assís (neboda de Santa Clara) i Maria de Pisa, enviades per Santa Clara, arriben a Barcelona. Al barri de la Ribera, a prop de Santa Maria del Mar, les dues germanes basteixen el monestir, sota la advocació de Sant Antoni i Santa Clara, on ara hi ha el parc de la Ciutadella (1232-1236). En aquell temps les Clarisses seguien la Regla de St. Benet. L'any 1327, un grup d'aquestes germanes clarisses (14 monges) funden el monestir de Pedralbes, a petició de la reina Elisenda de Montcada. Al 1513, en ser aprovada la Regla de Sta. Clara, els monestirs de clarisses van haver d'escollir entre l'una o l'altra Regla, i les monges clarisses de Sant Antoni i Santa Clara van preferir seguir amb la de St. Benet, passant així a benedictines. Al 1714, les tropes del rei Felip V destrueixen el monestir del barri de la Ribera. Ell mateix els cedeix el Palau dels Reis (actualment Museu Marés, Museu d'història de la Ciutat i Saló del Tinell), on viuen des del 1719 al 1936. El 28 d'agost de 1881, M. Carme Llinàs, del monestir de Sant Daniel de Girona i Maria Font i Rosa Casas, del monestir de Sant Pere de Barcelona, funden el monestir de Sant Benet a Mataró. Durant la guerra del 1936 al 1939 es va cremar bona part del monestir. Davant de la impossibilitat de reconstruir-lo, es van establir a Sta. Cecília de Montserrat, propietat del monjos benedictins, acollides per voluntat de l'abat Marcet. Des de 1939 a 1952, la comunitat de Sant Antoni i Santa Clara va viure provisionalment en diversos llocs, fins a la unió amb les monges que estaven a Sta. Cecília de Montserrat (Carrer Copèrnic, Ripollet). El 13 de maig de 1952, les dues comunitats es van unir per formar el monestir de Sant Benet de Montserrat, restant a Santa Cecília fins el 1954. El monestir es va construir sobre el que havia estat l'Hotel Marcet, que formava part de la colònia d'estiueig formada al voltant de la Colònia Puig. L'arquitecte encarregat de l'obra fou Lluís Bonet i Garí. Com ja s'ha dit, Santa Inès de Peranda, neboda de Sta. Clara d'Assís, va ser la fundadora del monestir de Sta. Clara de Barcelona, i Sta. Clara de Porta en fou la tercera abadessa. Una de les darreres germanes que va morir, encara recordava la festa que es feia el 17 de setembre, a l'església de l'antic Monestir de Sta. Clara (avui saló del Tinell). Explicava que, abans de la guerra del 1936, l'arca de fusta que contenia els cossos de les Santes, estava al cor de dalt. Era una arca policromada que tenien, abans que el P. Josep M. Gassó dissenyés l'actual, que és de pedra. Ens deia que en començar el setembre, ja preparaven l'altar, a fi que la gent pogués entrar a la "clausura", per venerar les Santes. I l'assistència dels barcelonins es veu que era força nombrosa, sobretot el dia 17, dedicat a la seva memòria. És que en aquesta data, al 1281, va morir Sta. Agnès. Sta. Clara morí al 1319. L'arxiu del Monestir conté documents sobre els trasllats dels seus cossos. Al 1460, i sobretot al 1601, amb l'assistència del bisbe de Barcelona, Dr. Ildefons Coloma, dels abats benedictins de St. Pau del Camp, de Sta. Maria d'Arles (França), de Ripoll, de St. Pere de Rodes, junt amb una multitud de clergues i poble. Al 1725 les despulles foren portades a l'església del palau del Rei i, a partir del 1952, es troben al Monestir de St. Benet de Montserrat.

Bibliografia

AAVV (2006) Inventari de Construccions en Sòl no Urbanitzable, Ajuntament de Marganell. FORESTAL CATALANA, S.A (1995) Inventari de Patrimoni Cultural del Pla d'Ús i Gestió del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat. <http://www.benedictinescat.com/Montserrat/indexceramcat.html> HUÉLAMO, J.M.; SOLIAS, J.M. (2007))Inventari del Patrimoni Cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat, Generalitat de Catalunya.

